

своєму потенціалі. До зовнішніх умов відносяться: особливості виховання, вплив референтних груп, національно-культурних та інших факторів, що обумовлюють особистий соціальний досвід. До внутрішніх: установки, цінності, базові потреби, стратегії самооцінювання, сприйнятливність до впливу зовнішніх факторів, вміння ставити перед собою професійні цілі.

Аналіз наукових досліджень засвідчує, що в педагогічній науці вже розроблена певна система способів оптимізації професійної підготовки, що передбачає впровадження у навчально-пізнавальну діяльність інтерактивних форм та методів, створення психолого-педагогічних умов. До психолого-педагогічних умов необхідно віднести активні форми та методи навчально-пізнавальної діяльності, яка передбачає творчий підхід розв'язання методичних психолого-педагогічних та наукових проблем.

Ми вважаємо, що психолого-педагогічними умовами формування готовності до професійної діяльності в майбутніх провізорів є спеціально створене педагогічне середовище, метою якого є вплив на протікання навчального процесу, а саме: організація особистісно-зорієнтованого змісту навчальної діяльності майбутніх провізорів; використання активних методів навчання (тренінги, проблемні лекції, дискусії, ділові та рольові ігри тощо); розробка та впровадження якісного навчального забезпечення. Психолого-педагогічні умови є чинником підвищення рівня готовності майбутніх фахівців до виконання професійної діяльності.

Висновки. Під час професійного становлення майбутніх провізорів готовність стає їхньою стійкою якістю, проявляється в позитивному ставленні до професії, є показником професійного саморозвитку, передбачає високий рівень виконання професійних дій.

ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА ПРАЦІВНИКІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Олепір К. Г., Виноградський В. В.

Науковий керівник: Романовська О. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

olepirekaterina@gmail.com

Актуальність. Фахівці фармацевтичної галузі – це професіонали, які працюють у сфері охорони здоров'я та допомагають людям зберігати задовільний стан здоров'я, запобігати хворобам, за необхідності купувати призначені їм ліки та найбільш ефективно їх використовувати. Їхня діяльність має на меті забезпечення населення і конкретно кожної людини всіма товарами аптечного асортименту, надання науково-консультаційних послуг медичному персоналу, окремим громадянам з питань вибору найбільш ефективних та безпечних лікарських засобів і предметів аптечного асортименту, способів їх зберігання, порядку придбання.

Мета роботи. Метою дослідження є - визначити місце професійної етики працівника фармацевтичної галузі в системі знань про мораль.

Матеріали та методи. Теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми; практичні: опитування, бесіди, спостереження та ін.

Отримані результати. Професійна етика працівників фармацевтичної галузі – частина загальної етики, яка є наукою про моральну цінність вчинків фармацевтичних працівників, їх поведінку у сфері професійної діяльності. Фармацевтична етика вивчає та обґрунтовує соціальну значущість професійної діяльності, декларує вимоги до особистості провізора.

Провізори і фармацевти працюють разом з іншими працівниками галузі охорона здоров'я, забезпечують населення країни якісними лікарськими засобами, здійснюють належну фармацевтичну опіку. Фармацевтична діяльність провізора спирається на принципи, які він повинен знати та виконувати. У власній професійній практиці фахівець фармацевтичної галузі повинен уважно ставитись до кожної людини. Зобов'язаний не розповсюджувати інформацію, яка вказує на особу пацієнта, без отримання його згоди або без належних на те підстав. Виконувати свої професійні завдання з повагою до життя людини, охороняти здоров'я суспільства та кожної окремої особи. Аптечний працівник повинен виявляти однакову зацікавленість до всіх своїх пацієнтів, утримуватись від будь-яких вчинків та дій, що можуть викликати негативне ставлення до фармацевтичної професії, навіть якщо це не пов'язано з його практичною діяльністю.

Взаємовідносини фармацевтичного працівника і лікаря повинні будуватися на взаємній повазі та довірі. Фармацевтичний працівник не повинен допускати нетактовних висловів на адресу лікаря. А фармацевтичного працівника та лікаря є спільна мета зберегти здоров'я пацієнта. Діловий етикет провізора вимагає особливої поведінки в спілкуванні з клієнтами. Хто б не прийшов до аптеки, провізору потрібно виявити максимальний інтерес і готовність допомогти. Розмовляти потрібно чемно, спокійно, керувати своїми емоціями та почуттями в конфліктних ситуаціях. Фармацевтичному працівнику необхідно зберігати чемність, такт, терпіння, ввічливість по відношенню до відвідувача аптеки. Дотримання правил поведінки з незнайомими людьми це ознака респектабельності фахівця, його вихованості та впевненості в своїх діях. Культура поведінки в діловому спілкуванні провізорів не уявляється без дотримання правил вербального (мовного) етикету, пов'язаного з формами і манерами мови, словниковим запасом, знанням назв фармацевтичних препаратів. Вона передбачає наявність таких рис характеру, як терпимість, доброзичливість, повага до людей, тактовність, чесність. У діловій розмові провізор повинен вміти дати відповідь на будь-яке запитання співрозмовника. Нічого не відповісти неввічливо.

Специфіка фармацевтичної етики полягає в тому, що аптечні працівники не лікують хворого, не роблять призначень, а лише прагнуть допомогти йому швидким і точним готуванням і реалізацією потрібних ліків, вселяють в хворого віру у видужання.

Висновки. Таким чином, загальна мета збереження здоров'я і благополуччя пацієнтів – головний аспект у взаєминах медичних працівників і провізорів/фармацевтів.

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ НАВЧАЛЬНИХ ІГОР У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Салімонович А. А.

Науковий керівник: Науменко Н. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
annette061187@gmail.com

Актуальність. Сучасні тенденції розвитку медичної галузі зумовлюють нові вимоги щодо професійної підготовки фахівців охорони здоров'я. Держава та суспільство бажають отримати висококваліфікованих та конкурентоспроможних спеціалістів, які не тільки володіють знаннями зі своєї галузі, а й здатні використовувати їх у нестандартних професійних ситуаціях, вирішуючи складні завдання. Саме тому важливим є організація сучасного освітнього середовища, яке передбачає створення комфортних умов для оволодіння майбутніми фахівцями необхідною для їхньої професійної діяльності